

Bruxelles, den 18. februar 2026
(OR. en, es, fr)

6177/1/26
REV 1 ADD 1

Interinstitutionel sag:
2025/0132(COD)

CODEC 196
JAI 180
ASILE 16
FRONT 31

I/A-PUNKTSNOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Udkast til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår anvendelse af begrebet sikkert tredjeland (**førstebehandling**)
– Vedtagelse af den lovgivningsmæssige retsakt
= Erklæringer

Spanien har anmodet om, at følgende erklæring optages i Rådets protokol:

1. Spanien er fast besluttet på at gennemføre den europæiske pagt om migration og asyl. Denne pagt er en historisk milepæl i udviklingen af en omfattende EU-politik og EU-retlig ramme for asylforvaltning og migrationsstyring. Forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse indgår centralt i denne retlige ramme.
2. Spanien går ikke ind for dette forslag om at ændre den fælles procedure for international beskyttelse af fire lovgivningsmæssige, juridiske, eksterne og operationelle årsager.

3. For det første bryder denne forordning med pagtens integritet. Den indebærer en ændring af den europæiske pagt om migration og asyl, allerede inden den tages i anvendelse, hvilket forventes at være i juni 2026. Denne ændring indføres, før det er muligt at kontrollere, om den nye retlige ramme som helhed fungerer korrekt, og navnlig inden de nye bestemmelser om begrebet sikkert tredjeland, der allerede er indeholdt i den fælles procedure for international beskyttelse, som blev vedtaget i slutningen af 2023, er blevet evalueret. Desuden indebærer den en ændring af et af de elementer, der viste sig at være særligt følsomt med hensyn til at nå frem til en overordnet aftale, nemlig begrebet sikkert tredjeland. Endelig kan dette forslag ikke ses isoleret, men skal snarere ses i tæt sammenhæng med forslaget til en tilbagesendelsesforordning og de deri nævnte tilbagesendelsescentre. Spanien fastholder en kritisk holdning til sådanne tilbagesendelsescentre i tredjelande.
4. For det andet sætter Spanien juridisk spørgsmålstegn ved, om teksten medtager muligheden for at indgå ikkebindende ordninger på dette område. Sådanne ordninger garanterer ikke, at de rettigheder og forpligtelser, som ansøgere, der vil blive overført til et tredjeland, har, overholdes. Der er ingen garanti for, at sådanne ansøgere vil få effektiv beskyttelse i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten. Hvis sådanne ordninger ikke er bindende, rejser det desuden spørgsmålet om, hvordan medlemsstaterne og tredjelande kan forpligtes til at overholde dem. Ved udtrykkeligt at give Unionen mulighed for selv at indgå ikkebindende aftaler eller ordninger med tredjelande på dette område påtager alle medlemsstater sig et stort ansvar og en uacceptabel risiko. Desuden er der en høj risiko for retssager på grund af mulig overtrædelse af nonrefoulementprincippet, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention. De juridiske risici omfatter også den mulige indvirkning på reglerne for fastlæggelse af ansvar. Det kan således ikke udelukkes, at overførsler mellem medlemsstaterne i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring vil blive suspenderet, da de nationale domstole vil kunne antage, at personer ikke kan overføres til lande, der har undertegnet sådanne aftaler.

5. For det tredje har Unionens eller andre medlemsstaters indgåelse af sådanne aftaler med tredjelande, der grænser op til Spanien, en direkte indvirkning på vores bilaterale forbindelser med dem. Teksten indeholder bestemmelser om en mekanisme for forudgående underretning af medlemsstater med en fælles grænse. Denne ordlyd vil imidlertid udelukke vigtige nabolande til Spanien, som andre medlemsstater kan indgå aftaler med uden at have informeret og hørt vores land.
6. For det fjerde udtrykker Spanien på operationelt plan alvorlig tvivl om effektiviteten heraf. Det forhold, at tilknytningskriteriet er valgfrit, rejser spørgsmål om mekanismens bæredygtighed. Hvis der ikke er nogen familiemæssig, social eller økonomisk tilknytning, er Spanien i tvivl om, hvilket incitament den overførte person vil have til ikke at forsøge at vende tilbage til EU, når hans eller hendes udsigter i et ukendt tredjeland er begrænsede. Hvis nogle medlemsstater anvender tilknytningsfaktoren, mens andre ikke gør, vil det desuden resultere i et fragmenteret system snarere end et fælles system. Der kan også sættes spørgsmålstegn ved cost-benefit-fordelene ved en sådan foranstaltning. Der er ikke foretaget en minimalt objektiv cost-benefit-analyse. Lignende eksisterende eksempler har dog allerede vist sig at have høje omkostninger og et begrænset output.
7. På baggrund af ovenstående **MODSÆTTER** Spanien **SIG** hermed vedtagelsen af denne forordning som foreslået.

Frankrig har anmodet om, at følgende erklæring optages i Rådets protokol:

Frankrig stemmer imod vedtagelsen af betænkning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland. Ved at ændre anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland indebærer denne tekst betydelige operationelle, juridiske og politiske risici, både for de medlemsstater, der vælger at opgive forbindelsen, og for de medlemsstater, der ikke ønsker at gøre det, og så meget desto mere ikke vil kunne gøre det.

Fjernelsen af forbindelsens obligatoriske karakter og muligheden for til gengæld at indgå aftaler eller ordninger med tredjelands rejser tvivl om de balancer, der er vanskelige at finde inden for rammerne af pagten om migration og asyl, og bringer derfor dens gennemførelse i fare:

- Denne tekst indebærer en risiko for at styrke sekundære bevægelser, en risiko, der ikke kunne vurderes forud for forelæggelsen af den lovgivningsmæssige revision i mangel af en forudgående konsekvensanalyse.
- Teksten kan forstyrre overførsler mellem medlemsstaterne inden for rammerne af Dublinmekanismen og efterfølgende inden for rammerne af forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring.
- Det skyldes navnlig muligheden for at indgå "ordninger", som på grund af deres ikkebindende karakter ikke gør det muligt for medlemsstaten at råde over alle de garantier, der er nødvendige for at sikre, at asylansøgeren i det tredjeland, som den ansvarlige medlemsstat har til hensigt at sende vedkommende tilbage til, nyder godt af det beskyttelsesniveau, der kræves i henhold til begrebet sikkert tredjeland, navnlig en effektiv adgang til beskyttelse.

Endelig gentager Frankrig sin modstand mod sådanne aftaler eller ordninger, der indebærer EU-finansiering, navnlig via midlerne til foranstaltninger udadtil.
